

SLIKA "OROSLAVJE" VLAHE BUKOVCA I NJENA KOPIJA

Dolores Ivanuša
Hrvatski povjesni muzej
Zagreb

Uzbirci slika, grafika i skulptura Hrvatskoga povjesnog muzeja, pod inv. br. 5841 upisana je slika "Donje Oroslavje" kao djelo Vlahe Bukovca iz 1893. (ulje na platnu, vel. 31,7 x 44,6 cm, sign. l. d.: Bukovac).¹ Na poledini "blind" okvira olovkom je, neispisanim rukopisom, napisano: V. Bukovac Oroslavje 1893. Za Muzej je slika kupljena u "Posredniku" 1968., iste godine kada je izašla monografija "Vlaho Bukovac", Matica hrvatska, Zagreb, dr. Vere Kružić-Uchytil, koja je, međutim, ne navodi u svojoj iscrpnoj dokumentaciji.

Spomenuta je slika, nakon tog vremena, objavljena kao Bukovčevu djelu na naslovnici brošure Oroslavje, Zbirka vodiča časopisa "Kaj" br. 11, posebno izdanje "Kajkavskog spravišća", Zagreb, 1975. Reproducirana je u boji i "rezu", odnosno odrezana je uz donji i desni rub. Potom je objavljena u katalogu dr. Marijane Schneider "Gradovi i krajevi na slikama i crtežima od 1800. do 1940.", Povjesni muzej Hrvatske, Zagreb, 1977., u crno-bijeloj reprodukciji. U monografiji Mladena Obada Šćitaroci "Dvorci i perivoji Hrvatskog zagorja", Školska knjiga, Zagreb, 1991., slika je također objavljena u boji i "rezu".

U zagrebačkoj prodajnoj Galeriji "Akvamarin" u travnju 1999. pojavila se slika Vlahe Bukovca istovjetnog naziva i sadržaja iz 1898. Upozorena na tu činjenicu, otišla sam u Galeriju i ustanovila sljedeće. Slika u prodaji "Oroslavje" (ulje na platnu, vel. 30,5 x 43,4 cm, sign. l. d.: V. Bukovac 1898) na poledini "blind" okvira u gornjem dijelu, ima napis crvenom tintom, vrlo urednog rukopisa šiljatih slova: 1898 "Oroslavje" von Vlaho Bukovac Original, a na desnoj okomici "blind" okvira manjim slovima: Copie von Hochetlinger im Besitze von Milan (u prijevodu: 1898 "Oroslavje" od Vlahe Bukovca original; Kopija Hochetlingera u posjedu Milana).

Uspoređujući navedene slike, uočila sam da je slika u Hrvatskome povjesnome muzeju slabije kvalitete, skromnijeg kolorističkog registra, u detaljima pojednostavljena, te formatom manja za 1 cm u visinu i širinu.

Slika u prodaji koloristički je bogatija, "životnija" i živopisnija. Naime, obje slike prikazuju isti motiv: lijevo pročelje dvorca Oroslavje s istaknutim rizalitom i dvije cilindrične kule s bočnih strana. U prednjem planu vidimo francuski perivoj s nasadima cvijeća, desno i u dnu drveće.

Na slici u Galeriji "Akvamarin" fasada dvorca dobro je perspektivno riješena. Plastički ukrasi iznad prozora detaljno su razrađeni. Na prvoj, prednjoj kuli, u dijelu prvog kata, vidljivi su tragovi freske. Žaluzine prozora na fasadi su otvorene i kroz

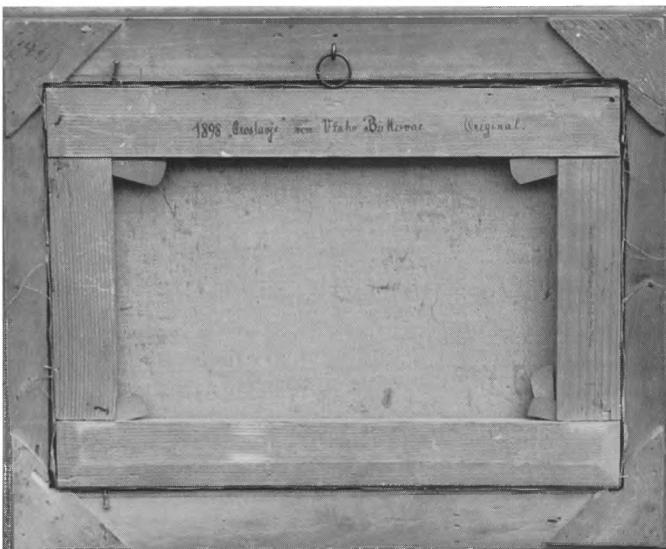
Vlaho Bukovac, Oroslavje, 1898.

njih se naziru plavičasti zastori, dok su na kulama žaluzine zatvorene. Krošnja drveta, ispred kule u prvom planu lijevo, bogato je razvedena. U dnu slike, između kule i drveća desno, uočavamo nisko raslinje, a iznad njega plavičasta brda u daljini. Desno nasuprot kule je razgranata krošnja visokog drveta. U perivoju nasuprot pročelja dvorca bijeli je vrtni stolac.

Slika u Hrvatskome povjesnome muzeju, motivski je i sadržajno istovjetna s opisanom. Razlikuje se, međutim, u detaljima i kvaliteti cjeline. Naime, pročelje dvorca perspektivno je slabije riješeno, pa se tako pojavljuje druga os prozora između prve kule i rizalita. Plastički ukrasi oko prozora su pojednostavljeni, dok na samoj kuli nema freske. Žaluzine na prozorima su zatvorene, otvorene su samo na prozoru prvoga kata druge kule. U dnu slike, ispred kule lijevo, sumarno je naznačena krošnja drveta i s kulom je vezuje zeleni "zid". Nema niskog raslinja ni plavičastih brda. U perivoju, u srednjem planu, ispred vrtnog stolca dodan je okrugli bijeli stol.

Italo Hochetlinger, Oroslavje (kopija po Bukovcu)

Tekst na poledini originalne slike Vlahe Bukovca

Potpis lijevo dolje "Bukovac" ne čini se autentičnim. Napis na "blind" okviru napisan je nevjestom rukom i vjerojatno je dodan kasnije, kao i 1893. godina. Također vjerujem da je ta godina izabrana zato jer je poznato da se je te godine Bukovac nastanio u Zagrebu i u Oroslavju portretirao članove obitelji Vranyczany.

Dvorac Oroslavje Gornje bio je do 1921. u vlasništvu baruna Ljudevita Vranyczanya-Dobrinovića. Niz godina bavila sam se poviješću palače Vranyczany u Zagrebu i njegova dvorca u Oroslavju Gornjem, u Hrvatskom zagorju.² U tom razdoblju pregledala sam iznimno bogati obiteljski arhiv pohrjanen u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu, kao i ostalu dokumentaciju, te tako stekla uvid u genealogiju i povijest te razgranate obitelji, narav i postupke Ljudevita Vranyczanya-Dobrinovića i njegovog sina dr. Milana.

Barun Ljudevit Vranyczany (1840.–1922.) imao je troje djece: sinove Milana i Ivana, te kćer Adu. Ivan je umro u mlađoj dobi, Ada nije doživjela visoku starost i nije imala djece, te je zapravo pravi nasljednik bio dr. Milan Vranyczany, pravnik. Otac Ljudevit je godinu dana prije svoje smrti, 1921. prodao svoju palaču na Zrinjevcu i imanje s dvorcem Oroslavje Gornje s velikim dijelom inventara industriјalcu Milanu Prpiću. Još 1913. svu je dokumentarnu gradu obitelji pohranio u Hrvatski državni arhiv.

Nasljednik, dr. Milan (1888.–1968.) nakon odlaska u mirovinu, posvetio se marljivom skupljanju dokumentarne grade o svim članovima obitelji i njihovim nekretninama, te ih popratio svojim bilješkama. Na žalost, vrlo malo je zabilježio o umjetninama koje su se nalazile u njihovu posjedu.

Proučavajući arhivsku građu obitelji Vranyczany uočila sam karakteristike rukopisa Ljudevita Vranyczanyja, te razvijen osjećaj za važnost dokumenata, fotografija i zapisa. Stoga pretpostavljam, da je napis crvenom tintom, na originalnom "blind" okviru slike u Galeriji "Akvamarin" napisao sâm Ljudevit Vranyczany, htijući naglasiti da je upravo ova slika "Oroslavje" original autora Vlahe Bukovca, a da se kopija,

koju je izradio slikar Italo Hochetlinger, nalazi u posjedu njegova sina Milana (sada u Hrvatskome povijesnome muzeju). Poznati su događaji 1897. godine, kada se mladi umjetnici odvajaju od Društva umjetnosti i osnivaju Društvo hrvatskih umjetnika. Ljudevit Vranyczany stavlja se na stranu mlađih, postaje njihov član utemeljitelj i dobrotvor, te ih u rujnu 1898. poziva na gozbu u svoj dvorac Oroslavje Gornje. U toj su grupi, uz Vlahu Bukovca bili R. Auer, J. Bauer, B. Csikos-Sessija, O. Ivezović, R. Frangeš, arh. V. Kovačić, M. Rački i drugi. Slika "Oroslavje" Vlahe Bukovca vjerojatno je nastala baš tih rujanskih dana zajedničkog druženja.

Da je Bukovčeva slika "Oroslavje" poslužila kao predložak slikaru Italu Hochetlingeru upućuje napis na "blind" okviru originala, manjkavosti i korekcije motiva kopije, a prije svega umanjene dimenzije slike u Hrvatskome povijesnome muzeju. Naime, kao akademski slikar, poznavajući pravila kopiranja, Hochetlinger je korektno smanjio format za 1 cm u visinu i širinu, kopirao i autorov potpis (ali izostavio inicijal imena i godinu nastanka), "zatvorio" sve žaluzine na prozorima dvorca.³

Zaključimo: slika "Donje Oroslavje" u Hrvatskome povijesnome muzeju u Zagrebu, koja se vodi kao djelo Vlahe Bukovca iz 1893., zapravo je kopija Bukovčeve slike "Oroslavje" iz 1898. koju je načinio slikar Italo Hochetlinger.⁴ Nakon zatvaranja Galerije "Akvamarin", Bukovčeva slika je bila u prodaji u zagrebačkoj galeriji "Studio D", zatim u galeriji "Kaptol", odakle je prodana privatnom vlasniku.

Bilješke:

1 Slika nosi pogrešno ime. Radi se o dvoru Oroslavje Gornje, koje je stradalo u požaru 1949., za razliku od dvorca Oroslavje Donje koji i danas postoji.

2 Prvi tekst "Palača Ljudevita Vranyczanya-Dobrinovića u Zagrebu" u: Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske, 3-4, 1974.; drugi ispravljeni i znatno dopunjeni tekst predala sam u ožujku 1992. prof. Igoru Zidiću, ravnatelju Moderne galerije u Zagrebu, za njihov zatrtani zbornik, koji još uvijek nije izšao.

3 O slikaru Italu Hochetlingeru vidi u: Oto Švajcer, *Domaći i strani slikari XVIII. i XIX. stoljeća u fundusu Galerije likovnih umjetnosti*, Osijek, 1987–1988., str. 84-85

4 S mojim mišljenjem i atribucijom složila se i dr. Vera Kružić Uchytil.